

Streszczenie rozprawy doktorskiej
pt.: „Dzieje Pałacu Biskupiego w Krakowie w latach 1815-1894”

W pracy omówiono dzieje Pałacu Biskupiego w Krakowie w latach 1815-1894 w oparciu o źródła rękopiśmienne i ikonograficzne a także źródła drukowane oraz literaturę.

Celem pracy było ukazanie różnorodnych funkcji Pałacu Biskupiego, który w omawianym okresie stał się nie tylko domem biskupów krakowskich ale również siedzibą urzędu konsystorskiego, archiwum diecezjalnego oraz przejściowo małym muzeum historycznym. Ponadto w okresie w którym w diecezji zabrakło biskupa, Pałac był siedzibą Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych oraz Szkoły Miejskiej im. św. Jana Kantego. Część pomieszczeń była wynajmowana osobom prywatnym. Administratorzy diecezjalni nie mieszkali bowiem w Pałacu. Budynkiem biskupim zarządzała krakowska kapituła katedralna, która każdą decyzję dotyczącą gmachu musiała uzgadniać z Magistratem Miasta Krakowa, Namiestnictwem we Lwowie oraz Ministerstwem Wyznań Religijnych i Oświecenia w Wiedniu.

W pracy przedstawiono mieszkańców Pałacu w poszczególnych okresach, źródła finansowania oraz przeprowadzane prace remontowe i budowlane. W szczególności starano się uchwycić dynamikę przemian jakie zachodziły w Pałacu w okresie biskupa Jana Pawła Woronicza, następnie spadek znaczenia gmachu w okresie *sede vacante* biskupstwa oraz odnowienie i przywrócenie znaczenia budynku dzięki biskupowi Albinowi Dunajewskiemu. Dla pełniejszego obrazu nakreślono również tło przemian zachodzących w diecezji krakowskiej, które również miały wpływ na dzieje samego gmachu biskupiego.

Zastosowano metodę syntetyczno – analityczną. Ze względu na znaczne rozproszenie materiałów oraz ich fragmentaryczność, przeprowadzono kwerendę w 26 archiwach i bibliotekach krajowych oraz zagranicznych. Najważniejsze materiały archiwalne dla niniejszej pracy znajdowały się w Archiwum Kurii Metropolitalnej w Krakowie, Archiwum Krakowskiej Kapituły Katedralnej, Archiwum Akt Dawnych w Warszawie, Archiwum Narodowym w Krakowie, Archiwum Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych w Krakowie, Allgemeines Verwaltungsarchiv w Wiedniu. Znaczące zbiory ikonograficzne przechowywane były w zbiorach Muzeum Narodowego

w Krakowie. Ważnym uzupełnieniem informacji zawartych w materiałach archiwalnych, były pamiętniki oraz czasopisma z omawianej epoki. Pomocą w opracowaniu tematu była również literatura w szczególności opracowania z dziedziny historii sztuki dotyczące gmachu pałacowego.

Marek Majduk

Krosno, 18.09.2018r.